

ก่อนแสงเทียนดับ

ยามสนธยา
ชายชราอดีตศาสตราจารย์ผู้เรืองนาม
นั่งบนขอบเหว

โดยลำพังกับความลิ้มเลียน
ใคร่ครวญถึงอดีตอันแสนไกล

“ท่านเรียกคืนหมดแล้ว
แทบทุกสิ่งทีมอบให้
เหลือเพียงแสงเทียนริบหรี่
ไม่มีแม่คนรักสุดบูชา
จากไปเพื่อเป็นสักขี

ความสุขเพียงน้อยนิด
เมื่อปรากฏที่ริมฝีปาก
แต่ก็จากไป
จากหน้าแล้วหน้าเก่า

แม้ไม่เป็นที่น่าอภิ
แม้ความเป็นไปได้หาไม่
ด้วยความเมตตา
ขอได้โปรดคืนบางอย่าง
แม้เพียงชั่วครู่
เพื่อจะได้ไม่มีแต่เพียงเนรคุณ
ไปชั่ววันรันดร”

อุบะกิม

แผนกวิชาภาษามลายู

ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์